

Dvisavaitinis Ilustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas XIII

Sausio-January 15 d., 1931

Nr. 1 (303)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly \$3.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly..... 4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams \$3.50
Pusmečiui 2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams..... 4.00
Pavieniais Numeriais ..... .20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

NAUJI METAI

Vos porą savaičių atgal mes palydėjom senuosius metus amžinybėn ir pasitikome naujuosius 1931 metus su didžiausiomis iškilimėmis. Vieni pūtė dūdas, kiti šaudė, o tretieji gerklėmis laidė. Žinoma, buvo ir tokių žmonių, kurie rimtai galvojo ir rašė planus ateičiai. Ne vienas gali užsiklausti savęs ką gi Vyčiai nusistatė šiems metams? Aišku, pirmas mūsų darbas — naujų narių vėjus. Visi kaip vienas, nežiūrint ar mes gyvename Chicago, Detroit, Cleveland ar New York stokim į darbą ir neškim Vyčių vėliavą ten, kur jos nėra. Stengkimės sutraukti po savo vėliava kuo daugiausiai jaunuolių ir tuomi sustiprinti savo organizaciją. Kiekvienas vytis-tė turi nusistatyti sau šį tikslą — visi lietuviai katalikai jaunuoliai-ės turi būti vyčiai. Taigi pirmyn, žiūrėkim ką nauji metai mums žada.

Antras mūsų darbas — sustiprinimas santykių su Lietuvos organizacija "Pavasarininkais". Mūsų specialė atstovė p-lė Rubliauskaitė ypatingai darbuojasi tuo reikalu. Kaip gražu ir malonu būtų jai mūsų vyčiai susirašinėti su savo tautiečiais ir tuomi stiprintų draugiškumo ryšius. Atminkite, kad ir "Pavasarininkai" atsiuntė mums savo specialų atstovą p. Laučką. Mums visiems belieka parodyti tik savo gerus norus ir žengti prie darbo.

Trečias dalykas — tai tvarkos palaikymas visoj organizacijoj. Gaila prisipažinti, kad per pereitus metus, pradėdant Centru ir baigiant kuopomis, nebuvo susiklausymo. Šiais metais aš manau vėta visiems sau

užsibrėžti — lai tvarka viešpatauja mūsų organizacijoj! Tada mums nereikės viens kito užgaulioti ir visi darbai eis daug geriau.

Taigi, nusistatę sau šiuos dalykėlius stokim prie darbo. Nežiūrėkim, kad Jonas ar Ona tingi, bet dirbkim, kiek tik galim. Nei vienas darbas nepaliks neįvertintas — jei ne šiandien, tai rytoj visuomenė tars jums širdingą ačiū už organizavimą jos jaunimo ir vedimą prie aukštesnio tobulumo laipsnio.

x x x

Pradedant šiuos naujus metus Vyčių organizacija jaučiasi užgauta Lietuvos valdininkų pasiėlgimu su p-lė Rubliauskaite, Vyčių atstove. Tokie darbai ne tik tai neartins abiejų kraštų jaunimo, bet atvirkščiai — tarpas tarp Amerikos ir Lietuvos jaunimo darysis platesnis ir gilesnis. Kodėl? Todel kad Lietuvos valdininkai, ne tik kad savo piliečių laisvę visaip tramdo, bet ir svetimšalių, kurie stengiasi suspažinti su savo tėvų žemele. Pats gyvenimas parodė, kad už blogą Lietuvos valdininkų ir piliečių elgimąsi su grįžtančiais lietuviais po karo, Lietuva neteko daug kapitalo ir rimtų patrijotų. Dabar kada ši žaizda jau baigia užgyti, tai patys tikrieji lietuviai vėl ją atnaujina savo netinkamu elgesiu, įžeisdami asmens laisvę.

Kokia nauda bus iš visų tų susidraugavimo, ekonominių ir tam panašių sąjungų, jeigu Amerikos lietuvius taip priima. Tautos vadai, sustokit ir pagalvokit kol dar laikas ir per toli nenuėjote!

Erik H. Zetterslrom.

PIRMASIS SNIEGAS

Jie abu buvo dar visiškai jauni, todėl ir įvyko tai, kas beveik neišvengiama. Ant gražios salos, labai toli jūroje, jie abu sėdėjo žvelgdami į jūrą ir klausydamiesi plakančių uolas bangų šniokštimo. Tolumoje plaukė būrinis laivelis priešinga kryptimi, ir danguje šviesiai žibėjo žvaigždės. Jis pažvelgė į ją ir, žiūrėdamas giliai į jos akis, tarė:

— Ieva, aš jau seniai ketinau tau kai-ką pasakyti, bet vis atidėliodavau. Dabar, kada aplinkui mus taip nuostabiai gražu, pažvelgęs į tave, aš vėl buvau pagautas minties, kaip aš tave myliu ir kokios tu turi man reikšmės. Sakyk man, ar tu mane taip bent-kiek myli?

Į tai ji nieko neatsakė, bet palenkė savo galvą ant jo peties ir tokiu būdu leido jam viską suprasti. Dabar jis suprato, kam jis turi gyventi. Jo širdis smarkiai plakė, ir jis tvirčiau prispaudė ją prie savo krūtinės. Ji buvo vienintėlė, kurią jis mylėjo, ir jis sau prizadėjo, kad ji turi visuomet būti jo.

Jie drauge leido malonią vasarą ant žavinčios salos. Dienos metu jie gėrėjosi miškais, ir vakare, kai visur viešpatavo tyła ir ramumas, jie laiveliu irstėsi po skaidrią kaip stiklas įlankėlę.

Ir taip bėgo laikas. Dienos, savaitės ir mėnesiai lingavo ir pagaliau atėjo laikas jiems keliauti į didelį miestą. Keliavo jie tuo pačiu laivu, ir, pravažiuodami plačias įlankas bei pasiekdami siauras, arti miesto, kame vanduo turi jau kitokią spalvą ir vilos darosi vis prastesnės, jis paėmė jos ranką tardamas:

— Ieva, nuo šios dienos tikrai viskas pasikeis. Didelis ūžiantis miestas negali susilyginti su mūsų gražiąja sala, kame mes mokėme mylėti vienas kitą. Tikriausiai, niekuomet mes nebeturėsime progos pragyventi taip laimingo laiko, kokį praleidome tarp uolų žvelgdami į horizontą. Dabar mums viskas atrodo sustingę ir melancholiška.

— Tačiau juk mes turime vienas kitą, — tarė ji žvelgdama jam į akis, ir tuo pat metu laivas pasiekė uostą.

Liūdnamai jie vaikščiojo gatvėmis, kame žmonės, automobiliai ir tramvajai lakstė, kaip bitės saulėtą vasaros dieną, o tuo laiku jis žvelgė į saulę, esančią aukštai danguje. Ji tik viena buvo išlikusi iš tos gamtos, kurią jis mokė mylėti.

Jie sustojo prie vienos kryžkelės; jis pakėlė skrybėlę ir tarė: — štai dabar aš turiu eiti į savo įstaigą, o tu namon. Sudiev, aš telefonuosiu šiandien pat tuoju po pietų.

— Sudiev, Algotai, — atsakė ji, ir kai pažvelgė į jį, sudrėko akys, ir jose pasirodė sumišimas. Jis buvo geras. Dabartis skiriasi nuo praeties.

Po pietų tikrai jis paskambino. Tai buvo pirmas kartas, kad jie kalbėjosi telefonu, ir kaip keistai skambėjo jų balsai! Jo balsas visiškai nebuvo panašus į tą, kurį jis turėjo tarp uolų, kada šaukdavo ją. Dabar jis skambėjo šiurkščiai ir sustingusiai. O gal jis pyksta ant jos? Vakare jie atsilankė į "show", nes kur gi kitur eiti? Po to jis palydėjo ją iki jos kiemo vartų, atsisveikindamas pakėlė skrybėlę ir tarė:

— Artimiausiomis dienomis, reikia tikėtis, būsiu trigubai užimtas, ir gali būt, negalėsim susitikti. Sudiev, brangioji!

— Sudiev, — sušnibzdėjo ji, ir jis nuėjo. Ji dar ilgai į jį žiūrėjo, paskui užbėgo aukštyn į savo kambarį, ir, kada pažvelgė į veidrodį, susijaudinimas jos veidą buvo galima išskaityti. Jos laimė dingo! Kam gi dabar man gyventi? Negalima, kad du žmonės mylėtų vienas kitą dideliame mieste, kame reikia kalbėtis telefonu, lankytis į "show" ir paskui atsisveikinti prie vartų.

Prabėgo kiek laiko, ir pamažu jie pradėjo užsimiršti vienas kitą. Per ištisą mėnesį jis netelefonoavo, ir jis dėl to visiškai nesirūpino. Jų laimė jau buvo žuvusi.

Pagaliau jie jau nebematė vienas kito per tris mėnesius. Trys ilgi mėnesiai nuobodžiame mieste. Ji sėdėjo kaip paprastai prie savo lango svajodama apie praėjusį laiką ir laimę. Prieš langą juodavo negražus namas, kuris tokią pat išvaizdą turėjo jau daug metų. Bet štai kažkas įvyko, nuo ko pradėjo smarkiau plakti jos širdis. Iškrito pirmasis sniegas. Jis snigo dideliais kšniais, ir žilas nedailus stogas apsidengė storu sniego sluoksniu. Ji pažvelgė į gatvę, ir tenai pamatė ką tik iškritusį sniegą. Gatvė dabar buvo tikrai graži. Ji priminė jai Kalėdas kada jis paprastai su savo motina eina bažnyčios. Susizavėjusi ji atidarė langą ir į rankas leido kristi baltiems sniego gabalams. Ji mėgo sniegą. Jis suteikė jai naują viltį.

Suskambėjo priemenės durų skambutis. Ji atidarė jas ir pamatė — jį. Jis apkabino ją ir tarė:

— Ieva, Ieva, dabar aš vėl jaučiu tą patį, ką ir praėjusią vasarą, kai mes savo žvilgsniais klajojom po plačiąją jūrą. Dabar mano širdis vėl plaka taip smarkiai kaip tada, ir dabar aš žinau, kad tu man reiški viską. Ar tu mane taip pat dar myli, brangioji Ieva?

— Taip, — sušnibzdėjo ir savo tamsiomis, didelėmis akimis pažvelgė į jį. Ji mylėjo jį taip kaip ir ankščiau:

Jis privedė ją prie lango ir tarė: — Matai, Ieva, miestas taip pat gali būti gražus. Aš tai pamačiau sėdėdamas prie savo lango. Baltas sniegas dideliais kšniais taip gražiai puolė ant galvų ir stogų, jog aš užsimąščiau apie tave.

Aš ką tik veikiau tą patį, — tarė ji.

— Ar tu gali atspėti kas atvedė mano mintis prie tavęs, brangus Aldotai?

— Ne.

Tai buvo sniegas. Pirmasis sniegas.

— Vertė J. Naudžiūnas. "R."

GATVES GRINDŽIA CUKRUM.

Dideliuose miestuose gatvių grindimas akmenimis ir cementinėmis plytomis jau laikomas atgyvenusiu savo amžių. Vieton akmens vartojama guma, tam tikras stiklas ir kas kita. Filadelfijoje gatves grindžia asfelte sumirkytu, presuotu šieniu. Kai kur vartojama degutu sumirkyta jūrų žolė. O Kalifornijoje, Klino mieste gatvių grindimui ėmė vartoti cukrų. Cukrus, sujungtas su grūdžiamąja medžiaga, gatvės paviršių padaro lygų ir tvirtą.

KALĒDŲ VIEŠNAGĒS

(Feljetonas.)

Nesunku, gerbiamosios ir gerbiamieji, sulaukti Šv. Kalėdų. Nesusirgai kataru, gripu, angina, išvengei ligos komplikacijų, nepakratei kojų į kitą pasaulį, tai šventės ir tavo. Tokiu būdu Kalėdų sulaukti gali bet kas. Bet, kad geri, pergyvenkite jūs šiais laikais šventes neužkabinti bėdų, nepasisekimų, nesunitikę su tvarkdariais neiškritę iš rogių, ot tai bus Kalėdos! Čia, vyručiai ir moterėlės, sveikatos dar nepakanka. Reikia dar per šventes linksmai pagyventi, smagiai pasisvečiuoti ir sočiai pavalgyti.

Pavyzdžiui, pernai Kepurniokštis su Dzimbalu buvo sveiki sulaukę Kalėdėlių, o ar žinote, kaip jie jas praleido? Nesinori ir sakyti. Aš jų labiausia gailėjau. Geri mano pažįstami. Kepurniokštis kartą pasiuvo man čebatus, Dzimbaldas gi kelis kartus sutaisė mano pačiai rėtį padirbo medinį santį ir paskolindavo kočėluką. Tai kokie žmonės!

Kad žinotumėt su jais buvo šitaip: Ateina Kepurniokštis pas Dzimbala ir sako:

— Kūma, Kalėdos, šventa, važiuojame pasisvečiuoti. Pabaliavosim!

— Kur? — klausia Dzimbaldas.

— O gi į Bekraščius pas mūsų seną ir gerą pažįstamą kaimyną, Joną Skersakelnį. Geras žmogus. Pabaliavosim!

— Vieni važiuosim, ar su šeimynomis? — pasiteiravo smalsiai Dzimbaldas.

— Žinoma vieni, — pabrėžė Kepurniokštis. — Nejaugi tu nori dar ir pačią pasiimti?

— Ne tik pačią, bet ir vaikus, — pareiškė atvirai Dzimbaldas.

— Ar tu proto netekai?! — suriko Kepurniokštis. — Žiemos metu, tokiame šalty tu dar užsimanei gramozdą važinėti! Žinai, moteriškė, kaip kiaušinis. Truputį pakratei — ir susibaladojo. Jei dar iš rogių iškris, įsisnieguos, sušals, tai ir parveši su diegliais. Vaikai iš karto sustips. Toks šaltis! Va tik išėik iš pirkios, nosis tuojau ir pamėlynuoja.

— Nesutinku! — užprotestavo Dzimbaldas. — Aš žinau, kodėl tu nenori važiuoti su šeimyna. Tu nori į mano roges patekti tu gaili savo kumelės. Ne, bro-lau, važiuojam kas sau ir su šeimynomis. Aš pačios nebijau vežiotis. Ji tokia stipri, tokia tvirta, kad nors į sieną daužyk. Nesusibalados.

Ginčyjsi, ginčyjsi Kepurniokštis su Dzimbalu ir galų gale susitarė pasikinkyti kumeles ir pasiimti pačias ir po vieną vaiką. Netrukus suslinko visi į roges ir išvažiavo į Bekraščius pas Skersakelnį pasisvečiuoti, pavalgyti, pabaliavoti.

Pirmas važiavo Dzimbaldas, nes jo kumelė greičiau bėgo.

Kelionės pradžia buvo maloni, jauki. Abu kaimynai linksmai šnekučiavosi su savo pačiomis klostė skarmalais vaikus, kad nesušaltų. Kada jau buvo pravažiavęs tris kilometrus, tai išsikišo iš pakalnės du tvarkdariai. Vienas su strielba, kitas su tarba. Mūsų kaimynai iš karto suuodė, kad dabar jau pakliuvo. Bandė bėgti. Bet nepavyko. Dzimbalai su rogėmis paskendo sniege, o Kepurniokščiai ėmė ir iškrito iš rogių. Mat žiūrėjo ne į akmenį, bet į tvarkdarius. Pri-siartino tvarkdariai ir klausia pakeltu balsu:

— Kodėl jūs norėjote pabėgti?

Kepurniokštis vertė roges, įsodino pačią su vaiku, pasitaisė ant galvos kepurę, nuspiovė ir sako:

— Kumelės pasibaidė.

— Ko?

— Nagi tamstų. Taip staigiai išsikišote iš pakalnės, kaip Pilypas iš kanapių.

Dzimbaldas tuo tarpu išsimalė iš gilaus sniego, pri-siartino ir pareiškė.

— Kadangi tamstos esate tvarkdariai, tai prašome kitą kartą mūsų kumelių nebaidyti tokiame kely. Matote, kas pasidarė. Štai žmogus išvirto o aš vos kumeles nepasmaugiau. Prašome daugiau nebaidyti.

— Nebaidyti! nebaidyti! — šaukė supykę tvarkdariai. — Mes jus tuojau geriau pabaidysim. Kodėl jūsų rogės neturi lentučių su vardais, pavardėmis ir adresais?

Pirmas ėmė aiškintis Dzimbaldas:

— Ponuliai, tai kad mūsų rogės vardų neturi, dar nekrikštytos.

— Aš tave tuojau pakrikštinsiu! — suriko įsir-đes tvarkdarys. — Ir artinosi prie Dzimbalo.

Tada Kepurniokštis pastojo jam kelią ir sako:

— Nepykite, ponuliai, mes dabar suprantame ko jūs norite, jūs norite, kad mūsų rogės rodytų tams-toms kas mes per vieni ir kur gyvename. Taigi mes galime pasakyti, kad aš esu Petras Kepurniokštis su pačia ir vaiku, o jis Kazys Dzimbaldas taip pat su pačia ir vaiku. Namie dar daugiau turime vaikų, bet palikome ant pečiaus. Gyvename gi Parpaliuose, Dyglių valastyj.

Tvarkdariai visvien nenusiramino. Jie savotiškai ir gana.

— Neišsisuksite, — sako jie, — jūs neturite ne tik lentučių, bet ir skambučių. Juk žinote, kad žiemą negalima be skambučių važinėti.

— Kur čia viską sužinosi, — vėl ėmė pirmas teisintis Dzimbaldas. — Mes manėme, kad su visokiais barškalais tik ženyti ir į bayžnyčią žmonės važinėja.

Taip taip, ponuliai, — patvirtino Kepurniokštis, — nežinojome, mes manėme, kad tik bernai zvanija važinėdami. Be to, kaip matote ponuliai, mūsų kumelės labai bijotų barškalių. Tada dar labiau nešiotų po laukus. Va, dabar išmetė iš rogių mano šeimyną ir pasidarė bėdos. Vaikas sušalo o pačią net diegliai surėmė.

Tuo tarpu rogėse garsiai dejavo Kepurniokštienė ir klykė sušales vaikas. Bet tvarkdariai matė tik formalumus. Užrašė abiem po dešimtį pabaudos ir nuėjo.

— Va tau ir Kalėdos, — pyko Dzimbaldas. — Iš-tempė iš namų šitas Kepurniokštis, o dabar ir balius. Dešimtis, kaip balon.

Kepurniokštis dar labiau krintosi:

— Dievaži nepasisekė. Ir kas galėjo žinoti, kad Kalėdas tokioj šventėj susitiksi laukuose tokius ponus. Dabar mokėk dešimtį. O iš kur juos paimti? Reiks nebent vištas parduoti.

Kepurniokštienė visą laiką nešnekėjo, tik de-ja-vo ir trynė vaikui rankas. Bet kai vyras užsiminė apie vištas, iš karto pasveiko. Suriko sveikiau, negu vyras:

— Žiūrėk ant vištų užsidūrė! Pardavęs iš kur kiaušinių paimsi? Pautienę mėgsti valgyti!

Taip beburbėdamas abi šeimynos netrukus atsidūrė Bekraščiuose, kur Skersakelniai jau senai buvo po pietų. Pasiliko tik truputis kopūstų, keli blynai ir Kūčių liekanos.

Skersakelnis svečius gražiai pasitiko, susodino už stalo ir prašė suvalgyti nors tą, kas nuo petų pasiliko. Suvalgę, išalkę svečiai šiais likučiais tik apsilaižė. Po to ėmė krimsti sausą duoną. Tai pastebėjęs Skersakelnis ėmė aiškintis:

— Dovanokit, sveteliai, nežinojome, kad atvažiuosite, būtumėm daugiau palikę. Bet, žinote, nė ką ir turim. Tokie dabar laikai. Padotkai dideli, gyvuliai neužauga, javai pigūs, vištos nededa, karvės dar nemelžiam — ir nēr iš ko padaryti. Labai atsiprašome. Netrukus liepsiu priskusti bulvių, padaryti košės...

— Kaip gi tai, Skersakelni, po šimts kelmų! — neiškentė Kepurniokštis. — O alaus, degtinės nebus? Mes gi atvažiuovome viešnagėn!

— Petruči, broleli, — ėmė tesintis sumišęs šeiminkas, — negaliu. Pinigų nėra ir druskai nusipirk-

ti, kur čia galvosi apie viešnages. Tokie dabar laikai, Padotkai dideli, gyvuliai neužauga, javai pigūs, vištos nededa, karvės dar nemelžiam...

— Brolau, sarmatykis, — įsikišo Dzimbaldas, — taip senai matėmės! Reiktų paviešnagėti, paužti. Gražiai gyvenome bernaudami, nepašykštėkime vienas kitam ir vaikų susilaukę. Kitą vertus, dabar gi Kalėdos!

Skersakelnis ir šitam:

— Sveteli brangiausias, argi aš nežinau, kaip reikia per šventes gyventi ir kaip svečiai priimti. Aš žinau ir suprantu, kad tu nori valgyti, bet aš neturiu ko duoti. Tokie dabar laikai. Padotkai dideli, gyvuliai neužauga, javai pigūs, vištos nededa, karvės dar nemelžiam.... Iš kur gi aš paimsiu?

Netrukus, kai Skersakelnio pirkioje virė didelis puodas bulvių svečiai bardami vienas kitą važiavo pikti namo. Dzimbaly šeimyna plūdo Kepurniokštį, kad jis juos išviliojo viešnagėn, o Kepurniokštis spiaudė ir pyko ant kumelės, tvarkdarių ir Skersakelnio.

— S. Urboniukas. "R."

KO MES LAUKIAME?

Pereitame "Vyties" numeryje No. 21-22 savo straipsnelyje "Sustok ir Pagalvok" padariau kelias pastabėles kas-link buvusių mūsų katalikiškųjų organizacijų seimų ir kitokių pažadėjimų, bet kurie liko neišpildyti. Pažymėtame mano straipsnelyje, yra priminti seimai, ir kas juose buvo nutarta ir kokios buvo išrinktos komisijos, ir kas joms buvo pavesta veikti. Bet apie tas komisijas tik tiek nežinau, kad po seimų tų komisijų narių vardai buvo paskelbti laikraščiuose, o po tam daugiau apie jas ir jų šiokius tokius darbus nieko negirdėti ar jos ką veikia ar ne. O kaip būtų malonu, kad tos komisijos nors šiek tiek parašytų į spaudą, ragindamos kolonijų veikėjus prie veiklesnio darbo, o ypač jaunimo — Vyčių, apie kuriuos gi tuose seimuose buvo rodoma daugiausiai prielankumo, užuojautos ir pažadėjimų.

Bet gal tas viskas buvo rodoma tik dėl nekurį delegatų akių ir kad tas viskas būtų pagarsinta spaudoje: matote, mes jaunimui prielankūs. Bet, kaip tie seimai pasibaigė ir delegatai išsiskirstė, taip visi tie priešseiminiai ir seiminiai darbai vėl grįžo į tas pačias vėzes bei kelius, kuriais pavojingai važiuoja mūsų išėivija. Dauguma mūsų dabar sėdi ištautėjimo vežime, ir visai nežiūri koks pavojus artinasi. Kiti dar matydami sako: kuo jie greičiau ištautės, tuo mums bus geriau. Ar nelaikas susirūpinti?

Miela mūsų dvasiškija, brangi inteligentija ir jūs nepailstantieji kolonijų veikėjai, stokime skersai kelio tam baisiam ištautėjimo vežimui ir visi surėmę petys į petį nepajusime, kaip tas baisesis vežimas gulės ant šono. Tuomet, kada mes tą atliksime, tada mums nebus sarmata pasivadinti mūsų tautos didžiausio patrijoto — Vytauto Didžiojo ainiiais arba mūsų didžiojo patriarko — Dr. Jono Basanavičiaus pasekėjais. O jeigu mes nieko nedarysime, tai neklysiu pasakęs, kad mes susilauksime Jogailos — Pilsudskio vardo kurio tikras lietuvis patrijotas nedrįsta net ir prisiminti.

Štai, mūsų organizacija pradeda jau kas kartas sunkiau ir sunkiau lietuviškumu ir tautiškumu kvėpuoti ir vis mus daugiau ir daugiau amerikinizacijos "gazai" troškina. Nekuriuos, galima sakyti, jau visai baigia dusyti tie ištautėjimo "gazai". Paimkime pašalpinės mūsų draugijas, kurios pirmiau taip gražiai gyveno ir bujojo. O kas dabar su jomis dedasi? Vienos jų jau numirė, kitos gana sunkiai išnykimo liga serga, o trečios dar bando su ta lietuviybės smaugike kovoti, bet maža viltis, kad ir pastarosios galės atsigtinti nuo to ištautėjimo baisaus smauglio, nes matyti iš mūsų pačių, kad mes nebandome išrasti vaistų, kurie galėtų nugalėti tuos "gazuos", kurie netik čia gimusių ir augusių jaunimą "ištroškino" lietuviybei ir tautybei, ir net katalikybei, bet ir mus ateivius pradėjo jau dusyti. Kiti net jau sako: pasiduokime jiems, nes jau pervėlu nuo jų gintis ir ieškoti jiems vaistų. Bet aš sakau, kad dar nevėlu, tik meskime mes, katalikai, tas savo neapykantas kurias turime vienas prieš kitą, ir paduokime savo brolišką ranką vienas kitam sakydami: pameskime visokias rietenas ir rietenėles ir eikime kovoti tuos troškinančius ištautėjimo "gazuos", kurie jau pradeda būti visiems kartūs gerklėje.

Pavyzdin, pereitam "Vyties" No. 21-22 Liet. Vyčių Centro Raštininkas pažymi: kad "Vytis" išeis ši mėn. ir kitą mėnesį tik po vieną numerį dėl finansų stokos ir dar sumažintas. Čia gerb. Vyčių Centro rašt. perankstyva ir nesmagi buvo pranešta žinutė. Tas reiškia, kad ir Vyčių Org., tas baisesis ištautėjimo svyruonas pradeda jau rodyti savo galvą. Paziūrėsime, kas iš mūsų bus pirmutinis stoti su juomi į kovą. Nemanau, kad dabartinė Vyčių Centro Valdyba ką per daug darys. Kadangi, bemaž-ko, praslinko pusė meto, kaip Vyčių Seimas atsibuvo o ne nuo Centro pirm. nė nuo vice-pirmininko, nė nuo Centro rašt. beveik jokio agitacinio straipsnelio, netik kituose laikraščiuose neteko matyti, bet nė pačiam savo organe — "Vytyje", išėemus mūsų organizacijos garbingą dvasišką vadą kun.

balance permitted the law of gravity to attract Frank's caudal end. Frank's graceful antics were the source of a great deal of enjoyment to the people who stopped to watch him.

The lure of the ice was so great that Lena B. went out without skates on.

Joseph V., our new old president, was very much in demand by the fair "femmes" of Council 14. He had the monopoly on lacing their skates.

Aldona T. and Tony V. seemed to have all rights reserved on the logan the opposite side of the river.

At last we've had the satisfaction of seeing John D. fall. He holds the record for falling less than anyone else.

It was quite a romantic night for Steve V. He certainly is a great coxer.

Agnes D. was very stunning with her new skating jacket.

Ed. M. skates best when he has a partner. Was she a capable student, Ed?

To bad there wasn't any mustard for the roasted dogs, but it seems that Gertie enjoyed the dog with out mustard.

— The Scrutator.

K of L. FIVE OUTCLASSES Y. M. H. A. IN FIRST GAME OF SERIES TO WIN 32-20

Smooth Work Of Knights Too Much For "Y" Team.

The Knights of Lithuania beat the Y. M. H. A. 32 to 20 last night in what was the first basketball game of any importance that Hartford has had in a good long stretch of time.

More than 700 people crowded into Foot Guard Hall, and by their enthusiasm, gave a clear indication that this city will turn out for good basketball. The Knights won in a manner that left no doubt as to which was the better team. The game, exciting at first, turned into something less stirring when the K. of L. superiority began to make itself manifest. Late in the game, a Y. M. H. A. rally whooped things up again so that, on the whole, the fans had a good run for their money. The game was marred by a good deal of rough house work.

Lose Most of Jumps.

Weakness was apparent in the lineup of the Y. M. H. A. from the beginning and their work, while brilliant in spots, was not good enough to match the fast smooth floor play of the Knights. The Hebrew team lost virtually every jump at center and on taps in other parts of into the hands of a K. of L. player. The Knights threw up such a tight defense in front of their basket that the Y. M. H. A. was forced to take long flips at the ring, and when they did this there was seldom any semblance of following-up.

By keeping possession of the ball two thirds of the time, the Knights found it a simple matter to get their best plays working and their best plays were good enough to keep them in front every minute of playing time. Charley Shimkus and Earl Bennett stood out in the floor play of the K. of L. team while Stan Shimkus helped materially with his jumping and accurate long shots.

The Knights moved into an 11 to 2 lead in the first ten minutes of play before long shots by Abe Silverman and Hy Goldberg put the Hebrews back into the running. The Knights kept the pressure on, however,

and went off the floor at the end of the first half with a 17 to 8 advantage.

Stan Shimkus, Malin and Bennett scored early in the second half to boost the Knights into a 22 to 8 lead. Then, with the third quarter almost gone, the Y. M. H. A. started to come. Wise scored on the culmination of some beautiful pass work executed by Tommy Murphy and Abe Silverman and then threw in another field goal to make it 23-11. Silverman followed with a one handed pop that brought the Hebrews to within ten points of their rivals and Wise made it 23-15. Two foul shots by Wise and Goldberg made the score 23-18 and the crowd was howling as the game became a two team battle again.

With six minutes to play and the score close enough to keep the result in doubt, the Knights showed their class by engineering a scoring flurry that put the game on ice. Charley Shimkus dribbled away from Cohen and popped one in and then Stan found the cords on a one-handed pop. Wise threw one in for the "Y." but Malin came right under the basket and then repeated the trick a few minutes alter. That made it 32-20 and it was all over but the necessary formalities.

The K. of L. girls gave the Hartford Independents a 35 to 8 drubbing in the preliminary.

GARY, INDIANA.

Council 82.

The Sporting spirit of the boys in our council has sure been stirred up for some reason or other. I surmise it's the rivalry and competition they found in other councils in the Chicago District. Anyway we're glad of the showing our boys are making.

The boys first entered the emulation with a baseball team then they formed a bowling team, now they are talking of a basketball team, and last but not least a Wrestling and Boxing teams.

In regards to the latter teams the boys staged a Wrestling and Boxing show, under the leadership of John Kaminsky and the Athletic staff. The show was quite a big success in every sense of a good show.

The Fight Card

- 1st bout Paul Stindina, Y. M. C. A., Teck. K. O. over Frank Frensko, Y. M. C. A., 3 rounds.
- 2nd bout J. Navicky, K. of L., Teck. K. O. over C. Burchess, Y. M. C. A., 2 rounds
- 3rd bout L. Kaminsky, K. of L., draw with H Perry, Y. M. C. A., 4 rounds.

Wrestling

Finish bouts, 7 fall.

- 1st bout Henry Perry, Y. M. C. A., lost to Hazen Gray, Gary.
- 2nd bout Hazen Gray, Gary, lost to James Tamo, Gary K. of L.,
- 3rd bout Rarlph Cook, Indiana Harbor, lost to James Tamo, Gary K. of L.,

The wrestling bouts were so staged that the winner of a bout was to wrestle a new opponent, thus making it of champion quality, and giving the fans the best.

After the show the boys cleared the floor of the ring and made way for another struggle, the dance. The dance was for the benefit of the girls who came to witness the show, so as not to go home disappointed in not getting in the struggle and limelight.

The music was furnished by James Tamo and his assistants, who played some snappy tunes to the delights of all.

Well since that show was good we're thinking of putting on more like it. Go to it boys we'll help too. And now "Adios" until the near future.

— Co-es OHIO.

1931 METŲ EKSKURSIJA.

Vos porą dienelių atgal užsibaigė mūsų derybos su Skandinavian—American linija. Taigi Lietuvos Vyčių Ekskursijos komisija praneša visiems savo organizacijos nariams, kad šių metų ekskursija Lietuvon išvyks iš New Yorko uosto birželio mėn. 6 d. garlaiviu Oscar II. Laivas ir laikas labai patogus. Gerbiamieji Vyčiai, komisija jums visa paruošė, o dabar visų Vyčių pareiga yra raginti visus vykti Lietuvon su Vyčių ekskursija.

Ekskursijos Komisija:

A. Onaitis.

VYČIŲ 1931 METŲ VAJUS.

1. Tęsis nuo sausio mėn. 1 d. iki kovo mėn. 4 dienos. imtinai.

2. Centro Valdyba skiria sekančias dovanas pasidarbavusioms kuopoms.

- a) Sidabrinę vazą,
- b) Skydą,
- c) Pirmsėdžio plaktuką.

3. Centro Valdyba laikysis sekančios tvarkos. Kuopa už kiekvieną naujai prirašytą narį, kuris užsimokės nario mokesį už pusę metų, gauna vieną akutę (point). Nariai užsimokėję mažiau pusę metų nebus priskaitomi prie vajaus. Visi pinigai ir naujų narių sąrašai turi būti Centre ne vėliau kaip kovo mėn. 4 dieną.

4. Dovanų laimėtojai bus paskelbti kovo mėn. 15 d. "Vytyj", o pačios dovanos bus įteiktos kelių dienų bėgyj.

PAŠTO TELEGRAMA.

Gerb. Tamsta:—

Žinios gautos čia iš įvairių privačių šaltinių patvirtina faktą ką pirmiau jau Amerikos lietuvių spauda buvo pranešusi: Didžiai Gerbiamas MYKOLAS BIRŽIŠKA, Lietuvos Universiteto, lietuviškos literatūros istorijos profesorius, Vilniui Vaduoti Sąjungos Pirmininkas, "Aušros" Gimnazijos Direktorius, vienas tų 33 kuriuos ištrėmė lenkai iš Vilnaus, Pirmininkas daugelio Lietuvos kultūrinių organizacijų, atvyksta Amerikon. Gerbiamas Profesorius atvyksta laivu "Bremen" ir laukiamas New York'e š. m. Sausio 20-tą dieną. Gerbiamas Biržiška pats paaiškina savo misijos tikslą. Tuo tarpu tiek tik yra žinoma, kad jo vizitas Amerikos lietuviams bus trumpas. Tačiau gerb. Profesorius bandys aplankyti galimai didesnę skaitlių lietuviškųjų kolonijų Amerikoje su paskaitomis, kuriose jis, kaip Vilniaus reikalų žinovas. PAPAŠAKOS VISĄ TEISYBĘ APIE VILNIAUS ATGAVIMO GALIMYBES.

P. Žadeikis.

New York, Sausio 5 d, 1931 m.

BAIGIANT 500 METŲ SUKAKTUVES.

Penkius šimtus liūdnu atodūsių išliejo
žalvaris,,

Kaip minios prieš penkius šimtus nebežalių
jau spalvų;

Iš bonių žalvaris, kaip su širdim kalbėjo,
Kaip su širdim apie lietuvių dalią.

Išgęso penketas šimtų žibintų,

Kaip kuriuose po karo ugnys.

Anas, su gėdulu ruduo, kaip vakar, —

Lig gėdulo procesijos kaip penkios, niekeno
neperžengtos bedugnės.

Jau mes nebeišgirsime liūdnu atodūsių,

Ir žalvario žvangėjimas jau mums
nepasakos:

Jau išbaigti iš už penkių bedugnių atneštieji
žodžiai,

Jau išbaigtos ir didžios pasakos.

Ir užpūsti žibintai mums nesuliepsnos jau,

Kaip tą taip didelio susikaupimo naktį;

Į naują nepavadins jau niekas —

Ir žodžių ir skaidrių liepsnų turėsime
pakakti.

Penkius šimtus liūdnu atodūsių išliejo
žalvaris,

Išgęso penketas šimtų žibintų.

Užteks mums Vytauto kaip plieno žodžių,

O jiems pailsus vėl ateis primintų.

MOČIUTĖS RAUDA.

Mažoji dukryte, išaugus jau tu,

Mažoji dukryte, išaugus jau tu,

Jei tu išpētum kiek aš ilgiuosi tavęs,

Tu nūn grįštum nerinkus pasaulio turtų —

Keliautum tuo keleliu kurs veda namo

Ir sėdus ant suoloelio ramintum mane,

Svajotume apie prabėgusius metus,

Kurie jau dingio praeities giliam klane.

Mažoji dukryte, išaugus jau tu,

Mažoji dukryte, išaugus jau tu,

Štai pievos žolelės pakvipo žiedais

Ir pavasaris žengia žingsniu lengvu —

Rūtos darželyj seniai laukia tavęs,

Sodely paukšteliai čiulba godelės

Suolelis čia-pat prie lango tuščias vis

Liūdnamini jaunus tavo dieneles.

Mažoji dukryte, išaugus jau tu,

Mažoji dukryte, išaugus jau tu,

Pavasaris keičiasi vasara karšta

O čia-gi vasarėlė rudeniu šaltu;

Paskiau ateina žiemuzė apšarmojus,

Tai yr' sulaukta senatvė amžiaus mano —

Oi, grįžkie dukryte iš pasaulio plataus

Ir paguoskie baltplaukę motutę savo.

— Stella Maris.

Kas naujo mūsų šeimoje

COUNCIL 114.

So. Chicago, Council 114, has had their election of officers for the year of 1931. They are as follow:

President — John Zevatkauskas,

Vice-President — Al. Kebelkis,

Secretary — Mary Kazakiewicz,

Financial Secretary — Charles Kebelkis,

Treasurer — Anthony Regashus,

Correspondents — Ann Grigelis, Mary Manakas,

Entertainment Committee — Bernard, Church, Bernice Kvetkus, George Zemaitis and Charles Manakas.

Athletic Director — Father Urba,

Athletic Assistant — Al. Kebelkis,

Sargent at Arms — Charles Manakas,

Let us start The New Year right by ALL co-operating and giving a hand in all doings during the year of 1931. Meetings will be held the same as before, every first and third Monday of every month at the St. Joseph Parish Hall. Will members PLEASE attend meetings the more frequently, as they are very important.

We are to have our ANNUAL DANCE at the St. Joseph Parish Hall, but the date as yet is not set. Now watch for the date. The big commottee men are — John Zevatkauskas, Al. Kebelkis, Charles Kebelkis and Anthony Jeskey.

We wish to thank Father Urba for his great help he has given us toward the Theatre Party which was held December 29, 1930 at the Great Northern Theatre. We all certainly enjoyed it and hope Father will start planning another party soon.

Bowlers please try to keep your good work through the season as we all would like to see you at the top and what a surprise that would be to the other councils! So try your very best.

After all we might even have a girls bowling team; boy you should see some of the girls roll that ball! Girls get in practice and surprise the boys. We might try to have a match with our boys and hope to have the lead. So Girls get busy.

— The Live Wires.

LET'S GET ACQUAINTED WITH COUNCIL 112.

Now, that every one knows that Marquette Council 112 is out of its lethargy and is in the ranks of the Councils termed as "active", it is the time to bring into the limelight some of our members.

A man that needs no introduction among the K. of L's, the same one who is responsible for the editing of this paper, that is our President, Anthony Lapinskas.

Our secretary, the tall, popular, blonde — Bernice Paliliunas, also keeps the minutes of "Dainos" choir. Not only that, but she manages to entertain us at our socials with her skilled piano playing.

Then we have the diminutive blonde, Helen Troy, (not of Troy, but of Marquette, we'll have you know). When Helen has anything to do with a committee you may know that the affair will be a success, by this

you no doubt judge that she is kept pretty busy with committees, well, you're right.

Tony Shimkus is well known as a bowler, but since the recent Marquette — Brighton Miniature Golf tilt, he has come in to prominence as a golfer. He is the one who walked off with \$5.00 prize.

The blonde "Coquette" of the recent play staged by the K of L's at the Lithuanian Auditorium, Constance Micka is one of the Council's stars on the stage.

Barney Alisaukas is the young man who does almost all of Marquette's scoring at the basket-ball games.

Mrs. Anna Juozaitis, (Mikuzis) the star of the "Chocolate Solder" staged by "Dainos" choir is another blonde addition to Council 112.

(Let me assuage the fears of those who are wondering whether there is anyone else besides blondes in the Council. I don't get down to the brunettes today, I'll introduce them some other time.)

The members of Council 112 need not pine for music while Vincent Zopelis has his banjo and John Levicki his accordion. These two young men, members of the "Venetian Rhythm Kings" orchestra, never decline to furnish the peppiest music for our socials.

The two ladies that see that the girls of the Council have their share of the various sports are Agnes Sutkus and Michalina Gercius.

Everyone knows Mr. L. Simutis, the editor of "Draugas", but from now on please know that he is our member.

Bruno Krivickas, custodian of our finances, is also committeeman of our dances.

Our dark-eyed senorita, Jean Jurgaitis, is another active lass, who never refuses to lend a helping hand to any worthy project.

Henry Briedis is the man who makes sure that our socials do not lack refreshments.

Tony Miskinis, besides doing all the art work for the Council in the line of posters, etc., manages the boys in all the sports.

Tiny though they are Misses Stella Dargis and Emily Druktenis do play basket-ball well.

Ask any girl in the Council who the Apollo is. The answer will be the same — Ben Lamsargis.

Last and best our Council is honored by the membership of the Reverend Alexander P. Batutis, our Spiritual Advisor, and Rev. Joseph Jusevicius, chaplain of the Holy Cross Hospital, both of whom are ardent K. of L. supporters.

Some of these days through these same pages you will meet the other members of the Council, who are just as active as the above. With such a vivacious crowd it is no wonder that Marquette is out for the first prize in the membership drive.

— South Side Sal.

ATHOL, MASS.

I have a little more to tell you about our club. Athol sure is coming back to life and we cannot forget the box social we had. The affair was new to most of us and I am sure everyone enjoyed themselves.

Paul Paliulis turned out to be a real good sport. He helped to liven up the party a lot. Oh yes, Joe Wistarlus is a great help, always ready to help out on all of our entertainments. The only fault we can find with him is that he does not attend our meetings often.

This applies to many more of our members, especially the Tamasiunas sisters, we would like to see one at least.

I'm affraid we wil lose Anna Cirgelis soon. Don't leave us Anna, he will wait for you. We will miss you on our K of L bowling team.

Betty Tamason: Our club extends their sincere sympathy in the recent death of your beloved mother. You have been a great help to us as a secretary to our club and a member of our bowling team. We will miss you in all our entertainments for you were always ready to help.

— A member.

SPRINGFIELD, ILL.

Council 48

The most important and final meeting of the year was held on Wed. Dec. 17, 1930. The following members were elected as officers for 1931: Sam Lapinski, President; Frances Mankus, Vice-President; Frances Urbas, Financial Secretary; Alfred Urbanskis, Secretary; Clara Usas, Treasurer; Bertha Yacubasky and John Adomaitis, Trustees and Anthony Alane and Adolph Tisckos as Sargent-at-arms.

The correspondents selected are Petronella Kessler, Ann Marchulones and Adolph Tisckos. Mary Arnish, Vera Bates and Ann Wisnosky were chosen for the entertainment committee.

The members certainly showed the right Christmas spirit when they donated \$25.00 from the treasury to help buy food and clothing for worthy needy Lithuanian Catholic families of Springfield.

During 1930, eleven fine young people became members; namely Della Blazis, Water Dapko, Stanley Grigas, Mary Gurski, Pete Kurila, Stanley Laskauskas, Josephine Mitkus, Nellie Mitkus, Stanley Matoski, Minnie Patkus and Ella Randarchik.

Ten student members also joined our ranks. They are Ella Darron, Anna Wisnosky, Vera Bates, Helen Kirsch, Ann Rachauskas, Bernice Augustine, Julia Shaudis, Helen Budwitis, Adella Augustitis and Ann Kurila. They have worked hard and are the members of tomorrow.

In 1930 two our members were married Monica Lapinski changed her name to Mrs. Anthony Rudis. Both Monica and Anthony Rudis are active in club affairs.

Plans were made to have our First Annual Christmas Party at the Grand View Country Club. This is the outstanding date in the club's social calendar — Tuesday Dec. 30. John Zibutis and his "Vagabond's" have agreed to furnish the "Hop Harmony." We're going to forget all of our troubles and King Mirth and Queen Joy will reign supreme that evening. So let's all bring our pep and leave care and worry behind.

— "L. A. D."

KAS ČIA? "SURPRIZAS"...

Senai kalbame ir stengiamės kuo skubiausiai pastatyti spaustuvei namą. Tam sudarytas net ir fondas, tačiau nevisi tam dalyke palankūs, kas Vyčių o ypač vodavybių veikime neprivalėtų pasireikšti.

Štai Chicagos apskritis, surengė Gruodžio mėn. 21 d., Lietuvių Auditorijoje Vytauto mirties sukaktuvių paminėjimo vakarą. Vakaras manau pasisekė gerai. Tačiau kaž kieno dėka reklaminiai lapeliai (manau, kad ir programos) buvo spauzdinamas "Capitol" spaustuvėje. Kodel taip? Argi Chicagos Apskričio Vyčių Valdybai nežinoma ("gal užmiršta") Vyčių spaustuvė? O gal sava spaustuvė neatlieka gerai darbo?...

Ar neatsirastų asmuo, galįs supažindinti ir mus — Vyčius su tuo "surprizu."

B. A. "Šarūnas".

WISCONSIN APSKR.

Sausio mėn. 25 d. įvyks Wisconsin Apskr. Lietuvos Vyčių metinis suvažiavimas Port Washington, Ws.

Pamaldos įvyks 10 val. rytą Lietuvių bažnyčioj ant Milwaukee St. Susirinkimas bus "Columbia Hall" salėj. Visos kuopos yra prašomos išrinkti po penkis atsakančius delegatus ir įteikti jiems atatinkamus mandatus. Gerbiamieji, prašau atsiųsti savo geriausius darbuotojus, nes šiame susirinkime įvyks naujos valdybos rinkimai.

Petras Marchulaitis, Jr.,
Liet. Vyčių Wis. Apskr. Pirm.

"LABDARINGAS LAIŠKANĖŠYS."

Argentinoj vienam mieste pradėjo daugintis skundai, kad laiškai kaž kur žūva. Pagaliau buvo įtartas vienas laiškanešys. Padarius krata jo bute rasta pilni kambariai laiškų. Jis prie visko prisipažino ir papasakojo, kaip tas atsitiko.

Vieną kartą jį buvo apėmusi lyg nesveikata ir tinginys. Laiškus jis paimdavo, bet neišnešiodavo. Taip tęsėsi kelias dienas. Laiškų prisirinko tokia krūva, kad jį apėmė, baimė. Jis nustojo laiškus išnešioti. Iš pašto juos parsinešdavo, bet pamedavo juos ant grindų ir ištisomis dienomis miegojo. Tokiu būdu atrato vaikščioti. Išnešiodavo tik apdraustus laiškus ir registruotus siuntinius.

Teisme jis aiškinosi šitaip "Neišnešiodamas laiškų aš dariau žmonėms tik gerą. Laiškuose daugiausia randasi visoki nemalonumai, sąskaitos, nemalonios žinios". Bet teismas su jo nuomone nesutiko, ir davė jam porą mėnesių kalėjimo. Be to, tapo atleistas iš tarnybos.

BEVEIK VELTUI ATIDUODAMA.

Štai yra tikras bargenas jaunai porelei \$400.00 pasiima 4 kambarių puikius rakandus vertės \$2,000.00. Jūs didžiuositės būdami savininkais 3 pc. Italian Velvet Parlor Set; French Desgn Walnut Dining ir Bedroom Sets; Inner Springs, mattress, Coil Springs, Dvejus 9x12 Wilton Rugs, Breakfast Set, Lamps, Mirror, Pictures, Silverware, viskas už \$400.00. Galėsime pasidalinti, 8228 Maryland Avenue 1st Apt., vienas blokas į rytus nuo Cottage Grove Ave. Phone Stewart 1875, Chicago, Ill.